

[Jørgen Jørgensen.]

saglige Argumenters Vægt. Derfor er den Indflydelse, de smaa Nationer derigennem kan faa, dog ingenlunde af ringe Betydning.

Jeg skal ikke tale om Enkeltheder i Pagten, det er gjort udførligt af de foregaaende Talere. Jeg finder kun Anledning til at sige, at naar vi tiltræder denne Pagt og gaar med ind i det fælles Samvirke, som her skabes for at sikre Freden og Friheden i Verden, er det klart, at vi ogsaa er rede til at paatage os de Forpligtelser, der følger af dette Medlemsskab i Nationernes Forbund. Der er Grund til i Dag, hvor Danmarks Medlemsskab i Nationernes Forbund drøftes, at rette en Tak til de Mænd, der repræsenterede Danmark under Forhandlingerne i San Francisco: Minister Henrik Kauffmann, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og Professor Husfeldt. Jeg tror, at de to Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og Professor Husfeldt, vil give deres Tilslutning til, at der rettes en særlig Tak til Minister Kauffmann, som gennem sit Arbejde i De forenede Stater har gjort sit Land store Tjenester i disse Aar. Vi takker de tre Mænd, som løste den vigtige Opgave, der var dem betroet, paa en værdig og dygtig Maade.

Naar den danske Rigsdag ved at tilslutte sig denne Pagt gaar med ind i det internationale Samarbejde, ved vi, at hele det danske Folk staar bag os. De Grundsatninger for Samarbejde mellem Folkene, som Pagten bygger paa, er i nøjeste Overensstemmelse med hele vort Samfundssyn. I denne De Forenede Nationers Pagt indebæres Haabet til Fremtiden, til Sikring af Freden og Friheden og social Tryghed i Verden. Alle gode Kræfter maa samles om at virkeliggøre i Hverdagen de ædle Tanker, der har fundet Udtryk i denne Pagt. De Nationer, der tilslutter sig, bygger alle paa Demokratiet. Det var Folkets valgte Repræsentanter, som i San Francisco paa demokratisk Vis forhandlede sig til Rette om dens Regler og Indhold.

Hvor stærk denne Organisation vil vise sig at være, hvor varigt den vil være i Stand til at sikre Freden, vil afhænge af, om der i det enkelte Folk, i den enkelte Borger er Vilje til, at Samvirket skal lykkes. Derfor vil det i Dagene, der kommer, være en Opgave for os i Danmark som for alle andre, der bekender sig til Demokratiet, at bygge op Viljen og Evnen til tillidsfuldt Samarbejde mellem Menneskene. Vi skal støtte og udbygge dette Samarbejde i vort eget Land og mellem Folkene, fordi der derigennem aabnes Muligheder for Udvikling og Fremskridt

og for Højnelse af Levevilkaarene for Menneskene. Men vi bør ogsaa støtte Bestræbelserne for internationalt Samarbejde i Bevstheden om, at glipper det en Gang til, er der meget der tyder paa, at Menneskehedens Udslettelse forestaar.

Vi hilser derfor denne Pagt med stor Glæde, og paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Tilslutning til dens Vedtagelse.

Martin Nielsen: I Lighed med hvad den højtærede Udenrigsminister og senere det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, er ogsaa jeg af den Opfattelse, at Danmarks Tilslutning til De Forenede Nationers Pagt er en stor Begivenhed og Dagen i Dag derfor en stor Dag for Danmark, men jeg vil oprigtigt haabe, at Dagen er større uden for Tinget i det danske Folk, end den er i Tinget selv, og jeg vil i hvert Fald, inden jeg fremsætter de Bemærkninger, jeg har at gøre, takke Rigsdagens Stenografer, fordi de er til Stede.

Kommunistisk Parti giver uden Forbehold af nogen Art sin Tilslutning til, at Danmark tiltræder De Forenede Nationers Pagt, og vi erklærer, at vi vil arbejde for, at Danmark helt og fuldt opfylder de Forpligtelser, vi som Nation hermed paatager os. Vi giver vor Tilslutning ud fra tre for os afgørende Synspunkter. For det første, fordi herved fuldbyrdes det udenrigspolitiske Maal, som den danske Modstandsbevægelse fra den første Dag satte sig; et Maal, der efterhaanden i Modstandskampens bitre og blodige Aar blev hele det tænkende og fremadskridende danske Folks Maal. For det andet, fordi Danmarks Tilslutning til De Forenede Nationers Pagt betyder et endeligt og afgørende Brud med en Neutralitets- og Udenrigspolitik, der intet havde med Realiteternes Verden at gøre. Og endelig for det tredje, fordi De Forenede Nationers Pagt som Udtryk for de sejrende Allieredes Vilje til at sikre Freden ogsaa for os staar som den eneste Mulighed for at forhindre en Gentagelse af de to Verdenskrige, vor Generation har oplevet, en Gentagelse, som ikke sætter en enkelt Nations eller et enkelt Folks Skæbne paa Spil, men som efter alt at dømme vil betyde Verdenskulturens Undergang.

Hvad nu det første angaar, staar det saadan for mig, at det danske Folks Modstand ikke blot var en Modstand mod Eftergivenheds- og Samarbejdspolitikken, saaledes som den konkret formede sig i Aarene indtil den 29. August 1943, men ogsaa Udtryk for en aktiv Vilje til at trække paa samme Hammel og til at tænke paa samme Front som de store demokratiske Allierede